

DASCĂLI AI SFINȚENIEI ȘI AI MÂNTUIRII

Anul 2009 a stat bisericește, liturgic, spiritual-cultural, teologic-educational și social-filantropic sub semnul binecuvântat al Sfinților capadocieni, în frunte cu Sfântul Vasile cel Mare, dascăl al lumii și ierarh.

Este firească și inițiativa Departamentului de teologie didactică din cadrul Facultății de Istorie, Filozofie și Teologie a Universității Dunărea de Jos, atât în organizarea unui simpozion național, cât și în publicarea contribuțiilor teologice la temă, în această nouă și necesară fasciculă din cunoscuta colecție „Teologie și educație la Dunărea de Jos“.

Sfinții Părinți rămân pentru totdeauna educatorii și formatorii creștinilor și dascălii neîntrepuți ai unirii metodei de cercetare științifică și ai „științei mântuirii“, ca fapt real, comunicabil, împărtășibil tuturor celor ce sporesc nu doar intelectual, ci și spiritual.

Sfântul Vasile cel Mare unește uimitor, în viața sa scurtă de numai 49 de ani, toate dimensiunile pedagogiei, artei și metodei științifice în actul cognitiv, încă de tânăr, ca un autentic savant. În același timp, el depășește cadrul demersului științific continuând cercetarea în perimetrul tainic și mai presus de rațiune, lăsându-se inundat de „apele“ harului Duhului Sfânt și deschizând larg perspectiva unirii cu Dumnezeu, în Preasfânta Treime preamărită.

Teologia sa capătă astfel „aripi“ nebănuite ridicând omul, prin asceză și prin cunoaștere, la înțeleșurile veșnice, iar lucrarea sa de zi cu zi ca păstor și dascăl al sfințeniei îmbrățișează pe toți cei marginalizați, descoperind în filantropie ca fapt pecetea veșnică a iubirii tămăduitoare a tuturor rănilor sociale din zbuciumata viață socială a timpului său, și de atunci pentru întreaga umanitate de-a lungul secolelor.

Teolog, om de știință, interpret al creației în lumina științei și a harului lui Dumnezeu, ascet neîntrecut, misionar jertfelnic, apologet redutabil și

păstor iubitor al turmei sale duhovnicești, Sfântul Vasile rămâne un reper pentru întreaga Biserică și pentru creștinătatea universală; de fapt, pentru umanitatea tot mai dornică de modele demne, binefăcătoare și vindecătoare de răni sociale.

Studiile părinților profesori din prezentul volum au darul de a exemplifica unele din dimensiunile vastei sale opere și mai impresionantei sale lucrări mântuitoare și binefăcătoare.

Și această mărturie se adaugă celor ce promovează dialogul atât de benefic: Biserică-Școală, credință-educație-cultură și viață la Dunărea de Jos. Cadre didactice și studenți redescoperim astfel pe „uriașii“ Duhului Sfânt și dascălii mântuirii, Sfinții Părinți, spre vindecarea noastră de autosuficiență, de individualism și de izolare, chiar și în această etapă a evoluției fără precedent a științei, a culturii și tehnicii moderne.

Cu cât ne vom întâlni spre a aprofunda atât credința, cât și știința și cu cât ne vom dărui modestele noastre oferte educaționale creștine tinerilor, cu atât vom realiza cât de aproape suntem unii de alții în familia noastră duhovnicească, din care nimeni nu trebuie să fie exclus.

Prețuire și binecuvântare celor ce contribuie la menținerea luminii credinței exprimate în frumusețile iubirii de Dumnezeu și de oameni.

*† Casian,
Arhiepiscopul Dunării de Jos*

Galați, 16 noiembrie 2009